

7,02.2016

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השניים (נוסח חדש) התשל"ט -

1979

לכבוד

שר הבריאות

כבוד השר,

דין וחשבון לפי סעיף 48(ג) לפקודת רופאי השניים (נוסח חדש)

התשל"ט 1979

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד יונתן ברג
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר וייסלר אברהם [REDACTED] רופא מורשה, בעל רישיון [REDACTED],
ע"י ב"כ עו"ד שחר גרייף ועו"ד אודיז אבי.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 4 12 2014 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות,
קובלנה נגד הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה התנהגות
שאינה הולמת רופא שיניים, כאמור בסעיף 45 (1) לפקודת רופאי השניים
(נוסח חדש), התשל"ט 1979 (להלן: "הפקודה").

2. הוועדה:

שר הבריאות מינה את הח"מ להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה"). הוועדה התכנסה לדון בקובלנה האמורה. הוועדה קיימה ישיבה ביום 30.11.2014 בנוכחות ב"כ הצדדים והנקבל.

3. האירועים שברקע הקובלנה:

1. הנקבל הינו בעל מרפאה פרטית (להלן: המרפאה). בשנת 2010 הנקבל הזמין את דר' עמית שחם, שהינו מומחה לכירורגיה פה ולסת לעבוד במרפאתו ולבצע שתלים. הקשר בין השניים הופסק בשנת 2011 כאשר דר' שחם פתח מרפאה משלו.
2. מר [REDACTED] (להלן: "המטופל"), שהינו מבוסס בביטוח שיניים של חברת "הראל" (להלן: "חברת הביטוח"), פנה בחודש אוקטובר 2011 אל הנקבל לצורך טיפול. במהלך הטיפול, ביצע הנקבל השתלת שיניים בלסת התחתונה.
3. הנקבל הציג עצמו בפני המטופל כמורשה לבצע השתלות שיניים מטעם חברת הביטוח. זאת למרות שחברת הביטוח מאשרת ביצוע השתלות ע"י מומחה בלבד והנקבל אינו בעל תואר מומחה כלל.
4. הנקבל ניפק למטופל טופס לצורך החזרת ההוצאות טיפול ע"י חברת הביטוח וזאת במטרה שהמטופל יוכל לעשות את הטיפולים אצלו ולקבל החזר מחברת הביטוח.
5. כחלק ממהלך זה, זייף הנקבל חתימתו ואף השתמש בחותמת של דר' שחם ללא ידיעתו וללא אישורו.
6. עקב פגיעה בעצב הלסת התחתונה כתוצאה מהטיפול של הנקבל, פנה המטופל לחברת הביטוח וגילה לתדהמתו כי על טופס הבקשה לחברת הביטוח, חתום דר' שחם אותו לא פגש מעולם.

7. מהאמור לעייל עולה , כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים כאמור בסעיף 45(1) לפקודה בכך שהציג עצמו כמורשה במרמה, ניפק טופס, זייף חתימה והשתמש בחותמת של דר' שחם ללא אישורו.

4. ההליך לפני הוועדה:

הוועדה קיימה ישיבה ביום 30.10.2015. בישיבה נכחו בכ' הקובל , בכ' הנקבל והנקבל. בפתח הישיבה הודה הנקבל בעובדות שבכתב הקובלנה ובעבירה שיוחסה לו - 45 (1) לפקודה.

לאור הודאת הנקבל כאמור לעיל, הוועדה הרשיעה אותו בעובדות ובעבירה כאמור בכתב הקובלנה.

5. טיעוני בכ' הקובל לעניין אמצעי המשמעות:

אחת הדרישות המופיעות בפקודה בסעיף 6 (א)(1) לקבלת רישיון רופא שיניים הוא להיות אדם הגון. בכ' הקובל הפנה את הוועדה לפסק דין ע"א 412/90 דר' משה אליאב נ. משרד הבריאות, לפיו גם בחקיקה וגם בפסיקה יש דרישה שצריכה להיות רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית הנובעת מייעודו של המקצוע וממעמדו החברתי. במקרה שלפנינו יש פגיעה באמונתו של המטופל שהוא מקבל טיפול שיש לו כיסוי ביטוחי. יש כאן פגיעה לגבי עמית למקצוע בכך שהנקבל מזייף את חתימתו של עמית למקצוע וזה דבר שלא יעשה ובכך יש גם פגיעה גם כלפי משרד הבריאות. בכ' הקובל הפנה את הוועדה להחלטה בעניין דר' לייביו לאור ע"א 10979/04. להחלטה לגבי דר' נעמי גולדברג. להחלטה בעניין דר' אנה שוורץ. להחלטה בעניין יואל ורטניק. לדברי בכ' הקובל לאור האמור בתקדימים אלו ואמצעי המשמעת שנקבעו בהם ולאור האמור במקרה שלפנינו בו מדובר על זיוף מסמך, זיוף חתימה, ושימוש של בחותמת של רופא שיניים אחר- "אנו חושבים ש- 6 חודשי התלייה זה בעצם הולם את המקרה".

6. טיעוני בכל' הנקבל לעניין אמצעי המשמעת:

בפתח דבריו טען בכל' הנקבל כי החלטות שהביא בכל' הקובל אין בהם שום דמיון לעניין שנידון לפנינו. הפרשות שהביא בכל' הקובל דנות במקרים חמורים לאין שיעור מהמקרה שבו אנו דנים. ואמצעי המשמעת שנגזרו שם חמורים ואינם הולמים את המקרה שנדון כעת.

התלונה שנידונה בפנינו היא משנת 2012 ואנו כעת בסוף שנת 2015. הנקבל לא לקח לכיסו אגורה מהמעשה הפסול שעשה. מהנקבל לא נדרש להיות מומחה על מנת לבצע השתלות. השימוש שעשה הנקבל בחותמת הוא פסול מעיקרו ולמעשה נועד לעזור ללקוח. המעשה שעשה הוא מעשה שלא יעשה ופסול מעיקרו ופעל במרמה כלפי חב' הביטוח.

הנקבל הוא בן 50 נשוי אב ל 4 ילדים כאשר 3 הם קטינים והגדולה בת 17. מהלך חייו רצוף טרגדיות קשות משפחתיות ואישיות הוא חווה שתי תאונות דרכים קשות ונקבעה לו נכות נירולוגית וארטופדית. בשנת 2014 אשתו אובחנה כחולת סרטן בלוטת התריס ופגועה קשה מבחינה תפקודית מוטורית, ובשל כך פרנסת הבית כולה מוטלת על הנקבל. הנקבל הקים פרוייקט לטיפול חינוך לילדים אתיופים בעיר נס-ציונה. בכל' הנקבל הביא לפני הוועדה מספר החלטות של כבוד השופט בדימוס אמנון סטרשנב: החלטה 05-13 בעניין דר' נתן פורמן, החלטה 13-20 בעניין דר' מוחמד טהא, החלטה בעניין דר' רחל אביגאו. במקרים אלה מדובר באירועים חמורים מהמקרה הנדון בפנינו ואמצעי המשמעת שנגזרו בגינם היו קלים יחסית.

הנקבל הפיק כל לקח אפשרי ומצטער עד עמקי נפשו. התליית רישיונו ולא לדקה אחת תיצור מעמסה קשה על כל המשפחה.

7. דברי הנקבל:

למדתי לקח קשה מאוד מהעניין הזה. מאז המקרה עוברת עלי תקופה מאוד קשה וקשה לי מאוד לתפקד. אני מצטער צער עמוק. זאת הייתה מעידה חד פעמית. עשיתי טעות קשה וזה לא מאפיין אותי.

8. דיון והמלצה:

הוועדה רואה בחומרה את התנהגות של הנקבל שהינה התנהגות שאינה הולמת רופא בכך שהציג עצמו במרמה כמורשה לבצע השתלות מטעם חברת הביטוח, ניפק למטופל טופס להחזר הוצאות הטיפול שלא כדין, זייף חתימה של רופא אחר והשתמש החותמת של רופא זה ללא ידיעות וללא אישורו. עובדות אלו מהוות לכאורה עבירה פלילית. ולמדנו מבכ' הנקבל כי הגיעו להסדר עם הפרקליטות לפיו התיק יועבר להיות בדון בהליך משמעותי.

התנהגותו של הנקבל פוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע רפואת השיניים. במעשיו פגע הנקבל באמון הציבור ובמי שהורשה לעסוק במקצוע הרפואה מהם נדרש להיות אנשים הגונים ונקיי כפיים.

בערעור אזרחי 10979-04 ליביו ליאור נ. שר הבריאות אומרת כב' השופטת פורקצ'יה: "השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשויות הציבוריות האחרות.... ובשמירה על אימון הציבור בה. ניקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחי גם לקיומה של רמה רפואית מקצועית המקרינה במיישרים על שלום האדם ועל חיי האדם."

כב' השופטת חיות: "השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים.... לפי-כך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריון המשמעת העומד לפניו הם עניין משני שיש לשוקלו אם בכלל....".

בהחלטות שהביא בכל הקובל מהם ביקש להקיש לעניין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל- הוועדה סבורה כי אמצעי המשמעת שנקבעו באותן החלטות התייחסו למקרים חמורים לאין ערוך שנעשו ע"י אותם רופאים ואין להשוותם למקרה שלפנינו. יחד עם זאת הוועדה מצטרפת, בכל הכבוד, לדברי השופטים במקרים אלו לעניין ההלכות והקביעות העקרוניות הנוגעות לטוהר כפיים, להגנה על אינטרס הציבור, לרמתו וכבודו של מקצוע הרפואה.

לקולה לקחה הוועדה בשיקוליה כי המעשה שעשה הנקבל, לדבריו היה על מנת לעזור ללקוח והוא לא הרוויח מכך דבר. הנקבל יכול היה לבצע השתלות ולא מדרשת ממנו מומחיות לכך. את הטרגדיות האישיות והמשפחתיות שעבר ואת מצבה הבריאותי של רעייתו ושלו, ובהיותו המפרנס היחיד של משפחתו. מדובר במקרה חד פעמי והנקבל הביע צער עמוק על מעשיו וכי למד לקח מהטעות שעשה.

במכלול השיקולים לקולה ולחומרה כאמור לעיל, הוועדה ממליצה בפני כבוד השר להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של חודשיים.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר סימון בב, חבר

ד"ר תרצה רמון, יו"ר